

Namn

297104

Ämne

SV

Ark nr

1
104

Betyg

/ 19

Årskurs
Klass

9A

Bänk

Inlämningstid

10.30

Mina nio skolår

Det är år 1991 och jag -

sitter vid min fönsterplats som

vanligt och tittar ut på skol-

gården där några barn springer

och fagar varandra.

Sista året, tänker jag med en

suck. Vad tiden har gått fort

från den dagen jag blev in-

på skolgården när jag skulle

böja ettan, tills nu när jag

sitter här inför sista året i

grundskolan. Att aldrig ha gått

Aldrig hade jag heller gått

på en skola i mer än tre

år, ty jag hade flyttat runt i

Småland. Jag minns mitt första

år i grundskolan väldigt tydligt.

Lektionerna hade varit roliga,

på rasterna hade vi lekt, fröken

dyrkade man som gud, ja

allt hade faktiskt varit roligt.

Läxorna hade man gjort flitigt,

mot nu dom senaste åren:

"Jag orkar inte, jag har inte lust

eller jag hinner inte för jag

ska se på TV."

Man vågade vara sig själv i

den där småbarnsåldern som

vi säger, men i själva verket

är dom mycket vuxnare än

vi som går på högstadiet.

Vi vill så gärna säga vi

skiter i skolan, men kan

egenligen inte för skolan

bygger upp våra liv.

Jag kommer ihåg vad min

lärare sa till mig när jag ngsb

hade börjat sjuan:

-Det är du själv som väl-

jer om du vill skoltä och
få ett "handikapp" av okunnig-
het och ovilja eller om du

nu som ni elever säger sitta
här och plågas och gå ut med
kunskaper och till följden av det
ett bra jobb som bygger på
ett bra liv."

I snart nio år har jag suttit
vid skolbänken och när jag
går ut kommer jag att sakna
de stunder när man kände
närheten av sina klasskompisar.

Jag kommer också att sakna

de stunderna då man fick

tillbaka ett prov eller då

man var som nervösast

tex när man skulle redovisa

något inför klassen.

I mellanstadiet blev allt genast

mycket tuffare och hårdare,

och man kände att man hade

blivit äldre. Vi fick börja med

engelska, något som jag tyckte

var lite jobbigt i början, men

som genom åren har gett mig

stor hjälp. Det var i sexan

tror jag som man började

tycka att skolan var tråkig

och jobbig. Det var då man

slutade bry sig om läxorna

Det var ingen som längre

berömde en för att man

gjorde läxorna. I ettan hade

man fått ett klistermärke

som en guldstjärna i tex

matteboken eller i stämningo-

boken när man hade skrivit

det finaste man kunde, men

nu dom senaste åren, gnäller

dom på en om man inte

gjort läxorerna men så aldrig

något om man hade gjort

läxorerna.

Nu när jag sitter här och

tänker tillbaka på allt som hänt

under min skoltid tycker jag

nog egentligen att allt har

varit bra. Många gånger ser

man bara de låusa stunderna,

så varför inte gör det det

här gången också.